(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 30-09-2007, జిన్నూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మనకు భక్తి ఉంటే, మనకు శ్రద్ధ ఉంటే మనం తరించటానికి నారాయణ అనే నాలుగు అక్షరాలు సరిపోతాయి. ఈ సృష్టిని నియమించేవాడు, ఈ సృష్టిని అంతా పరిపాలించేవాడు భగవంతుడు ఒక్కడే, వాడే నారాయణుడు. ఆయనే మన హృదయంలో అంతర్యామిగా ఉన్నాడు, ఈ సృష్టి అంతా కూడా వ్యాపించి ఉన్నాడు. గీతలో పరమాత్మ ఏమని చెప్పాడు అంటే మీ అందరి గురించి నాకు తెలుసు, మీ పూర్వజన్మలు తెలుసు, రాబోయే జన్మలు తెలుసు. అర్జునా! నీకు నాకు తేడా ఒక్కటే ఇది అంతా నాకు తెలుసు, నీకు తెలియదు అని పరమాత్మ చెప్పాడు. వారు అలా చేసారు ఇలా జరిగింది, వీరు ఇలా చేసారు అలాగ జరిగింది అని తొంబై అనుకొంటాము కాని అవి అన్నీ నిజాలు కాదు. ఈ సృష్టిలో ప్రతీదీ భగవంతుని సంకల్పం ప్రకారం జరుగుతుంది. మనకు మంచి జరిగినా, చెడు జరిగినా అంతా భగవంతుని సంకల్పం ప్రకారం జరుగుతోంది. ఈ శరీరంలో ప్రాణం పోసినవాడు భగవంతుడే, మరల ఈ శరీరం నుండి ప్రాణం తీసేవాడు భగవంతుడే. ఆయన పాదాల దగ్గరకు చేరేవరకు, ఈ జీవుడు ఆయనలో ఐక్యం అయ్యేవరకు ఇలా ప్రాణం పోస్తూ ఉంటాడు, తీస్తూ ఉంటాడు, వాడే భగవంతుడు. కర్మ సిద్ధాంతాలు, కర్మసూత్రాలు ఇవి అన్నీ కింది కోర్టులో చెప్పే తీర్పులవంటివి, భగవంతుని సంకల్పం సుప్రీంకోర్టు తీర్పు, అది ఫైనల్, ఇంక దానికి తిరుగులేదు.

నా భర్త యాక్సిడెంట్‌లో చనిపోయారు, నాకు దుఃఖంగా ఉందని చెపుతున్నారు. శరీరం పుట్టింది అంటే చనిపోతుంది. ఆ చనిపోయే రోజు మనకు తెలియదు. ఇదే చివరి శ్వాస అని మనకు తెలియదు, మరల గాలి పీల్చుకొంటాము అని అనుకొంటాము గాని ఇదే చివరి శ్వాస అని మనకు తెలియదు. జీవితంలో మొదటి శ్వాస మనకు తెలియదు, చివరి శ్వాస మనకు తెలియదు. మన జీవితాలు అన్నీ తీసేసిన సినిమాల వంటివి. ఇప్పుడు సినిమాలు చూడండి, అవి హైదరాబాద్‌లో తీస్తారు, మనకు ఇష్టం ఉన్నా, ఇష్టం లేకపోయినా ఇక్కడ ఆడతాయి. ఇష్టమైనవారు చూస్తారు, ఇష్టంలేనివారు మానేస్తారు, ఆ సినిమా ఆడేసి వెళ్ళిపోతుంది. మన జీవితాలు కూడా అంతే. మనం ఈ ప్రపంచం అనే తెరమీదకు వచ్చాము. ఇది ఒక సినిమా. మన శరీరం ఏ పనిమీద అయితే వచ్చిందో ఆ పని ఇతరులు ఇష్టపడినా, ఇష్టపడకపోయినా ఆ పని చేసుకొని చనిపోతాము. శరీరం అనేది ఒక వేషం. నాటకం ఆడేటప్పుడు చూడండి ఏ

వేషం అవసరమో ఆ వేషం వేసి స్టేజి మీదకు ఎక్కిస్తారు, నాటకం అయిపోయిన తరువాత వాడు దిగిపోతాడు. నాటకంలో వేసిన బట్టలు వాడి సొంతం కాదు, నాటకం వేయించేవాడే ఇస్తాడు, తరువాత తీసేసుకొంటాడు. అలాగే ఈ శరీరం అనే బట్టను భగవంతుడు ఇచ్చాడు. మనం ఈ ప్రపంచంలోనికి ఎందుకు వచ్చామో ఆనాటకం పూర్తి అయిన వెంటనే భగవంతుడు తీసేసుకుంటాడు, అదే శరీరం చనిపోవటం. మనకు ఇష్టం ఉన్నా, ఇష్టం లేకపోయినా మన సంకల్పాలతో సంబంధం లేకుండా జరిగే సంఘటన ఇది.

భగవంతుడు చెప్పిన మాటలు మనకు ఎందుకు అర్థమవ్వటం లేదు అంటే మనకు పవిత్రత లేదు, శ్రద్ధ లేదు, ఏకాగ్రత లేదు, భగవంతుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడని విశ్వాసం లేదు. భగవంతుడు అతని సమాధి స్థితిలో శరీరం ధరిస్తాడు, సమాధిస్థితిలోనే శరీరం విడిచిపెట్టేస్తాడు. కృష్ణుడు మనకు పుట్టినట్లు, చనిపోయినట్లు అనిపిస్తుంది, అది నూటికి నూరుపాళ్ళు అబద్ధం. ఆయన సమాధి స్థితిలో ఒక దేహం ధరిస్తాడు, ఆ దేహం విడిచిపెట్టేస్తాడు. చూసేవాడికి కృష్ణుడు పుట్టాడు, చనిపోయాడు అనిపిస్తుంది కాని ఆయన పుట్టలేదు, ఆయన చనిపోలేదు. ఈ రహస్యం మీకు అర్థమైనా మిమ్మల్ని మోక్షంతో అనుగ్రహిస్తాను అని పరమాత్మ చెప్పాడు. మనం అసత్యం కోసం వెతుకుతున్నాము, సత్యం దొరకాలి అనుకొంటాము, అది నెంబర్‌వన్ తింగరతనం. కలకత్తా వెళ్ళే రైలులో కూర్చుని మద్రాసు ఎప్పుడు వస్తుందని కనిపెట్టుకొని ఉన్నాము. మనం వెదికేది అశాంతికోసం, శాంతి కావాలనుకొంటాము. మనం కోరికలు పెంచుకొంటాము. మనకు కోరికలు ఉన్నా లేకపోయినా మన కోరికలను బట్టి పని అవ్వదు, ఈశ్వరసంకల్పాన్ని బట్టి పని జరుగుతుంది, ఇది బాగా అర్థం చేసుకోండి. మన కోరికతో సంబంధం లేకుండా భగవంతుని సంకల్పాన్ని బట్టి ప్రతీదీ చావులు, పుట్టుకలు, పెళ్ళిళ్ళు, స్నేహాలు, విరోధాలు అన్నీ జరుగుతాయి. కృష్ణుడికి బంధువులు, స్నేహితులు, విరోధులు ఎవరూ లేరు. ఆయనకు స్నేహితులు ఉన్నట్లు, విరోధులు ఉన్నట్లు మనకు కనిపిస్తోంది కాని ఆయన కోణంలో చూస్తే ఎవరూ లేరు, ఆయన దేవుడు. మనం మనస్సుతో చూస్తాము కాబట్టి అలాగ అనిపిస్తుంది. ఆయన శరీరం కనిపించినప్పుడు పుట్టాడు అనుకొంటాము, ఆ శరీరం పోయినప్పుడు చనిపోయాడు అనుకొంటాము కాని ఆయన ఆయనలాగే ఉంటాడు ఆయన ఏది చేసినా సమాధిస్థితిలోనే జరుగుతుంది. పతంజలి, కృష్ణుడు సమాధి స్థితి గురించి చెప్పారు. పతంజలి చెప్పిన సమాధిస్థితిలో వాడికి స్వరూప స్మృతి ఉంటుంది, లోపల ఆనందం ఉంటుంది. పని ఆగిపోతుంది, ఇంద్రియాలు, మనస్సు, శరీరం పనిచేయవు

ఆ అనుభవంలో నుండి బయటకు వచ్చాక తాను పొందిన ఆనందాన్ని, శాంతిని చెపుతాడు. కృష్ణుడు చెప్పిన సమాధి అలాగ కాదు, తానులోపల స్వరూప స్మృతిలో ఉంటాడు, అలౌకికమైన శాంతిని, అద్భుతమైన ఆనందాన్ని అనుభవిస్తూ ఉంటాడు. దేహం, ఇంద్రియాలు, మనస్సు పనిచేస్తూ ఉంటాయి. లోపల శాంతి ఉంటుంది, బయట పని జరిగిపోతూ ఉంటుంది.

మనం భగవంతుడి సంకల్పాన్ని అంగీకరించలేము అందుచేత మనకు దుఃఖం వస్తోంది. భగవంతుడి సంకల్పాన్ని మన సంకల్పం చేసుకొంటే మనకు దుఃఖం రాదు. మన ప్రారబ్ధాన్ని బట్టి ఇంట్లో జనం సిద్ధమవుతారు. మన వలన వారు సుఖపడాలో, కష్టపడాలో, వారి వలన మనం సుఖపడాలో, కష్టపడాలో జన్మాంతరాన్ని బట్టి నిర్ణయింపబడి ఆ మనుషులు మన ఇంటికి వస్తారు. వారికి భక్తి ఉన్నా లేకపోయినా, వారు మంచివారు అయినా కాకపోయినా వారితో కాలక్షేపం చేసి బయటకు వెళ్ళిపోవటం మంచిది. మన ప్రారబ్ధాన్ని బట్టి వారు, వారి ప్రారబ్ధాన్ని బట్టి మనం సిద్ధమవుతాము. అందుచేత ఈశ్వర స్మరణ విడిచిపెట్టకుండా, ఆయన పాదాలను విడిచిపెట్టకుండా, ఆయన కేటాయించిన పనిని చేసుకుంటూ బయటకు వెళ్ళిపోవాలి. వీటిని చూసి అశాంతి తెచ్చుకోవటానికి ఇవి అన్నీ నిజం కాదు. తపస్సు అంటే నీ శరీరాన్ని, కోరికలను, మనస్సును నియమించుకోవటం తపస్సు. భోగవాంఛను తగ్గించుకోవటానికి ఎవడైతే ప్రయత్నం చేస్తున్నాడో వాడు తపస్సు చేస్తున్నట్లు గుర్తు. మనం ఎంతసేపు గొప్పలు, గౌరవాలు, ప్రతిష్టలు గురించి ఆలోచించుకొంటాము గాని అసలు భగవంతుడిని స్మరించటం లేదు, ఇదే మాయ.

ఇంట్లోవారికి మనకు ఉన్న సంబంధం తాత్కాలికమైన సంబంధం, ఈ శరీరం చనిపోతేవారు ఎవరో, మనం ఎవరో. ఈ శరీరం మారిపోతే తల్లితండ్రులు మారిపోతారు, పరిసరాలు మారిపోతాయి, అన్నీ మారిపోతాయి కాని మనలను నియమించేవాడు, మనలను పరిపాలించేవాడు అయిన భగవంతుడితో సంబంధం మాత్రం పెర్మనెంట్‌గా ఉంటుంది. నా పాదాలను చేరుకొనేవరకు, నాలో ఐక్యం అయ్యేవరకు ఈ చావుపుట్టుకలు నీకు తప్పవు అని పరమాత్మ చెప్పాడు. ఏవో బుడబుక్కల మాటలు చెప్పకోవటం వలన నీవు పునర్జన్మలో నుండి బయటకు రాలేవు. నీ శరీరంతోగాని, చావుపుట్టుకలతోగాని, ప్రపంచంతోగాని సంబంధం లేకుండా స్వతంత్రంగా, వైభవంగా ఉన్న నేను ఒకటి ఉంది, అదే పరమాత్మ, అది మన హృదయం లోను ఉంది. సూర్యుడు గాని, చంద్రుడు గాని, అగ్ని గాని నా స్వరూపాన్ని ప్రకాశింపచేయలేవు, అట్టిది నా స్థానం. ఆ స్థానానికి నీవు వచ్చేవరకు ఈ శవాలను మోయటం తప్పదు, పుణ్యపాపాలు అనుభవించటం తప్పదు. పరమాత్మ ఈ జగత్తు అంతా వ్యాపించి ఉన్నాడు. ఆయన నీ

ఇంద్రియాలకు కనబడకపోవచ్చు, నీ బుద్ధికి అందకపోవచ్చు. భగవంతుడు ఈ సృష్టి అంతా నిండి ఉన్నాడు. అందుచేత నీవు ఏపని చేసినా ఆ పని ద్వారా అంతటా వ్యాపించి ఉన్న పరమాత్మను ఆరాధిస్తే నీవు తరిస్తావు అని ఈశావ్యాస్యోపనిషత్తులో ఉంది. ఈ ఒక్క వాక్యం జ్ఞాపకం పెట్టుకొంటే చాలు అని గాంధీగారు చెప్పారు. భగవంతుడు నీకు గోచరించటం లేదు కాబట్టి ఆయన లేడు అనుకొంటున్నావు. ఆయన సృష్టి అంతా వ్యాపించి ఉన్నాడు. నీవు ఏదైనా ఒక పని చేసినా, ఒక మాట మాట్లాడినా వ్యక్తిని దృష్టిలో పెట్టుకోకుండా పరమాత్మకు అర్పించి చేస్తూ ఉంటే నీవు అన్ని విధముల భగవంతుడిలో ఐక్యమవుతావు.

అంతటా వ్యాపించి ఉన్న భగవంతుడిని దర్శించలేకపోతున్నావు కాబట్టి ఆయన అనేక అవతారాలు ధరించాడు. మనం ఆ అవతారాలకు గుడికట్టి పూజిస్తున్నాము. అక్కడ స్కూలు కట్టాము కదా ఇంక గుడి ఎందుకు అని కొంతమంది అనేవారు ఉన్నారు. ప్రపంచంలో గుడి అంటూ లేకపోతే అందరూ దేవుడిని మర్చిపోతారు. కాన్వెంట్ స్కూలో, మున్సిపల్ స్కూలో ఏదో ఒక స్కూలు లేకపోతే అసలు చదువు రాదు అలాగే ఎక్కడా గుడి లేకపోతే మనం దేవుని మర్చిపోతాము. గుడి కనబడితే లోపలకు వెళ్లి నమస్కారం పెట్టుకొని వస్తాము, దేవుడు గుర్తుకు వస్తాడు. భగవంతుడి యొక్క ఏ నామం మీకు ఇష్టమైతే ఆ నామాన్ని స్మరించుకొంటూ ఉంటే, ఏ రూపం ఇష్టమైతే ఆ రూపాన్ని ధ్యానించుకొంటూ ఉంటే మీ నామరూపముల నుండి ఆ నామరూపములు మిమ్మల్ని విడుదల చేస్తాయి, మీరు అశాంతిలో నుండి బయటకు వస్తారు అని భాగవతంలో చెప్పాడు. ఈ జీవకోటిని తయారుచేసినవాడు పరమాత్మ, మనలను భరించేవాడు ఆయన, ఈ జీవుడికి మంచి తలంపులు ఇచ్చేవాడు ఆయన, మంచి భావన ఇచ్చేవాడు ఆయన, ఆయనలో ఐక్యం చేసుకొనేవాడు కూడా ఆయనే, మనం అంటూ అసలు లేము. ఇది మనకు అర్థమవ్వాలి. రమణాశ్రమంలో గోలక్ష్మి ఎన్నో పాలు ఇచ్చింది. అదే భగవాన్ అంటూ ఉండే వారు పూర్వజన్మలో ఏ సంబంధం లేకుండానే మనం ఇక్కడ కలుసుకున్నామా, ఈ సంబంధం మనలను మరొకచోట కలపదా. ఒకో పశువు మనం ఋణం తీర్చుకోవటానికి ఎన్ని పాలు ఇస్తుందో చెప్పలేము. భర్తకు భార్య, భార్యకు భర్త ఋణ సంబంధం. నీ బిడ్డలు ఋణ సంబంధం. ఆ ఋణం తీరిపోగానే ఒకరిని ఒకరు విడిచి బయటకు పోతాము. మనం ఎవరి దగ్గరైనా 10 రూపాయలు అప్పు తీసుకొంటే వీడు నా దగ్గర అప్పు తీసుకొన్నాడు అని లోపల అనుకొంటాడు. వాడు మనకు కనిపించినప్పుడు వీడి దగ్గర అప్పు తీసుకొన్నాము అని మనం అనుకొంటాము. వాడికి 10 రూపాయలు అప్పు తీర్చేసాము అనుకోండి. ఇంక

వాడి గొడవ మనకు ఉండదు, మన గొడవ వాడికి ఉండదు. మన కుటుంబంలో కూడా అంతే ఋణ సంబంధం తీరిపోయిన తరువాత ఒకరికి ఒకరికి సంబంధం ఉండదు. మీకు మంచి జరిగినా స్వప్నమే, చెడ్డ జరిగినా స్వప్నమే, ఒక్క పరమాత్మ తప్పించి నిజం అంటూ ఏమీలేదు. కర్మమార్గం, జ్ఞానమార్గం, ధ్యానమార్గంలలో మీకు ఇష్టమైన మార్గంలో ప్రయాణం చేయండి.

మనందరకు దేహం నేను అనే బుద్ధి ఉంది. మనలను ఎవరైనా పొగిడితే సంతోషం వస్తుంది, ఎవరైనా విమర్శిస్తే దుఃఖం వస్తుంది, దానికి కారణం దేహబుద్ధి. మన లోపల ఉన్న చైతన్యానికి పొగడ్తలు అక్కరలేదు, విమర్శలు అక్కరలేదు, దానికి చావులేదు, పుట్టుకలేదు, అసలు సృష్టే లేదు దానికి. దేహం నిజంగా మనం అనుకోండి, దేహమే నేను అనుకొన్నా పరవాలేదు. దేహం అసత్యం. మనందరకు దేహం అంటే ఇష్టమేగాని ఏదో రోజు అది మనలను దగాచేసి వెళ్ళిపోతోంది, దానికి ఏదో రోగం వంపు. దేహము నేను కాదు, నేను కాని దేహాన్ని నేను అనుకొంటున్నాను కాబట్టి ఇలా ఎంతకాలం అనుకొంటానో అంతకాలం ఇలా శవాలను మోస్తూ ఉండవలసిందే. మీరు యాత్రలు చేయండి, నదులలో మునగండి, సత్సంగాలకు వెళ్ళండి, జపాలు చేయండి, ధ్యానాలు చేయండి, మంచి గ్రంథాలు చదవండి వీటి అన్నింటి యొక్క ప్రయోజనం ఏమిటి అంటే దేహాత్మభావన పోయి, బ్రహ్మాత్మభావన రావాలి. దేహము నేను అనే బుద్ధి నీకు ఎంతకాలం అయితే ఉందో అంతకాలం నిన్ను అశాంతి విడిచిపెట్టదు, దుఃఖం విడిచిపెట్టదు, లాభాలు, నష్టాలు, ఉద్రేకాలు ఇవి అన్నీ విడిచిపెట్టవు. నీవు కాని దానిని నువ్వు అనుకొన్నంతకాలం ఈ చండాలం అంతా నీవు భరించవలసిందే. నీకు 10 కోట్ల డబ్బు ఉండవచ్చు, 10 పిహెచ్‌డిలు ఉండవచ్చు, నీకు అధికారాలు ఉండవచ్చు, నిన్ను అందరూ ఊరేగించవచ్చు కాని ఇది అంతా డస్టు. నీవు కానిదానిలో నుండి నీవు విడుదల పొందేవరకు ఏది నువ్వో ఆ సద్వస్తువు నీకు తెలియబడదు. దేహాత్మబుద్ధి నశించిన వెంటనే బ్రహ్మాత్మబుద్ధి కలుగుతుంది. ఆ బ్రహ్మము నీవై ఉన్నావు. ఇప్పుడు దేహము నేను అని నీవు ఎలా అనుకొంటున్నావో అప్పుడు బ్రహ్మము నేను అనుకొంటావు. బ్రహ్మము నేను అనుకొనే బుద్ధి నిజమైన నేను, దేహము నేను అనుకొనే బుద్ధి అబద్ధమైన నేను. అబద్దంలోనుండి నిజంలోనికి వెళ్ళేవరకు, అజ్ఞానంలోనుండి జ్ఞానం లోనికి వెళ్ళేవరకు, చీకటిలోనుండి వెలుతురులోనికి వెళ్ళేవరకు, మృత్యువులోనుండి అమృతత్వంలోనికి వెళ్ళేవరకు ఈ సంసారం ఏ మనిషిని విడిచిపెట్టదు, ఇది నిశ్చయము. నీవు సాధన చేసి దేహాత్మబుద్ధిని నశింపచేసుకొంటే దేహాత్మబుద్ధి

నశించిన వెంటనే బ్రహ్మాత్మ బుద్ధి కలుగుతుంది. నీకు బ్రహ్మాత్మభావన ఎప్పుడైతే వచ్చిందో బ్రహ్మం ఎంత శాంతిగా ఉంటుందో, ఎంత వైభవంగా ఉంటుందో, ఎంత స్వతంత్ర్యంగా ఉంటుందో నీవు కూడా అలాగ ఉండగలవు. బ్రహ్మాత్మబుద్ధి వచ్చినవాడికి దేహం ఉన్నా, దేహం లేకపోయినా ఒక్కటే. దేహం ఉండటం వలన వాడికి లాభం లేదు, దేహం పోవటం వలన వాడికి నష్టం లేదు. బ్రహ్మం అంతటా వ్యాపించి ఉంది కాబట్టి బ్రహ్మంలో ఐక్యం అయిన తరువాత నీవు కూడా అలాగే ఉంటావు.

పుణ్యపాపముల గొడవ వదిలేయండి. నీవు చేసిన పుణ్యం సుఖరూపంలో, పాపం దుఃఖరూపంలో ఖర్చుఅయి పోతుంది. ఇవి అన్నీ నీ మనస్సు కల్పించిన గొడవలే, ఇవి అన్నీ అసత్యమే ఈ మగవాళ్ళు అందరూ పురుషులు కాదు, దేహాత్మబుద్ధి ఉన్నవారు అందరూ స్త్రీలే. పురుషుడు ఒక్కడే, అదే బ్రహ్మం, ఆ పురుషుడిని పొందినవాడు తిరిగి ఈ భూమి మీదకు రానక్కరలేదు. బృందావనంలో వల్లభాచార్యుడు అనే కృష్ణభక్తుడు ఉండేవాడు. ఆయన గొప్ప పండితుడు, మహామేధావి. మీరాభాయి బృందావనం వెళ్ళినప్పుడు ఆయనను కలుసుకొందామని వెళ్ళింది. కృష్ణ భక్తురాలు మీరాభాయి తమ దర్శనం కోరుకొంటోంది అని చిన్నకాగితం మీద వ్రాసి పంపింది. మేము స్త్రీలను చూడము, స్త్రీలతో సంబంధం ఉన్న వారిని కూడా చూడము అని తిరిగి కాగితం వ్రాసి పంపాడు. అప్పడు మీరాభాయి ఏమంది అంటే మీ ఆశ్రమంలో ఒక పురుషుడు ఉన్నాడా? పురుషుడు అంటే కృష్ణపరమాత్మ ఒక్కడే పురుషుడు. వల్లభాచార్యుడికి పురుషదేహం ఉంది, ఆ దేహం పట్ల నేను అనే బుద్ధి పోలేదు. మీ గురువుగారికి పాండిత్యం ఉంటే ఉండవచ్చు కాని వాడికి దేహబుద్ధి పోలేదు. నేను పురుషుడిని అనుకొంటున్నాడు. వాడు పురుషుడు కాదు అని నేను చెప్పానని చెప్ప అని మీరాభాయి అంది. అప్పడు వల్లభాచార్యుడు తప్పనాదే, నాకు ఇంకా దేహభావన పోలేదు. దేహభావన పోగొట్టటానికే భగవంతుడు మీరాభాయిని నా దగ్గరకు పంపాడు అని, ఆమెను లోపలకు రమ్మని ఆహ్వానించి నమస్కారం పెట్టాడు.

ధనం, గౌరవం, పదవి రావాలనుకొంటే రావు, మీ దేహప్రారబ్ధంలో ఉంటే వస్తాయి. ఇది అంతా మాయలోభాగమే. మీరు యాత్రలకు వెళ్ళినా, యజ్ఞాలు చేసినా, యాగాలు చేసినా, పుణ్యాలు చేసినా ఏది చేసినా దేహాత్మబుద్ధిని పోగొట్టుకొని బ్రహ్మాత్మబుద్ధిని సంపాదించటానికే, ఇది మీరు మర్చిపోవద్దు, అదే ఫైనల్. కర్మయోగం చేయమని గీతలో పరమాత్మ చెప్పాడు, అవసరం లేకపోయినా నిరంతరం ఆయన కర్మ చేసాడు అని ఒక భక్తుడు భగవాన్‌తో అంటే

నిజమే కృష్ణుడు పని చేసాడు. అహంకారం లేకుండా, కర్తృత్వం లేకుండా మనం పనిచేస్తే అది కృష్ణుడు చేసిన పనితో సమానము అవుతుంది. దేహాత్మబుద్ధిని విడిచిపెడితే అప్పడు కృష్ణుడు చేసినట్లు నీవు చేయగలవు. దేహాన్ని నీడ ఎలా వెంటాడుతుందో అలాగ కర్తృత్వబుద్ధి ఉన్నవాడిని సుఖదుఃఖాలు వెంటాడతాయి. కర్తృత్వం ఉన్నవాడిని సుఖదుఃఖాలు విడిచిపెట్టవు. ఈశ్వరుడిలో ఐక్యం అయి నీవు పనిచేస్తే నీవు చేసే పనికి నీవు కర్తవు కాదని అనుభవం నీకు వస్తుంది. మీరు మిఠాయి తిన్నప్పడు ఎలా ఎంజాయ్ చేస్తారో అలాగ అహంకారం లేనివాడు జీవితాన్ని ఎంజాయ్ చేస్తాడు. వాడు చేసే పనిని చాకిరి అనుకోడు, ఆ పనిని ఎంజాయ్ చేస్తాడు. చేసేపని ఆనందంగా చేస్తే ఇష్టంగా చేస్తే జీవితం ఆనందంగా ఉంటుంది. పని నొల్లుకోమని కాదు, భగవంతుడు మీకు కేటాయించిన పనిని ఎంజాయ్ చేయాలి. దేహప్రారబ్ధాన్ని ఎంజాయ్ చెయ్యి అని ఆచార్యులవారు చెప్పారు. జీవితంలో మంచి, చెడ్డ, లాభం, నష్టం, గౌరవం, అగౌరవం అన్నీ ఎదురవుతాయి, ప్రారబ్ధాన్ని బట్టి ఏది వచ్చినా ఎంజాయ్ చెయ్యి.

లోకంలో అనేకమంది బుద్ధిమంతులు ఉన్నారు. ఆ బుద్ధిమంతులతో సమానంగా మనం కూడా బుద్ధిమంతుడిగా ఉంటే సరిపోతుంది. బుద్ధిమంతుడి లక్షణం ఏమిటి అంటే వాడు శరీరాన్ని వదిలేసినప్పడు పాపపుణ్యములను కూడా ఇక్కడే వదిలేస్తాడు. కర్తృత్వం పెట్టుకొన్నప్పడు పాపపుణ్యములను రెండింటిని తీసుకొనిపోతాడు. భగవంతుడి సంకల్పాన్ని ఎవడైతే తన సంకల్పంగా చేసుకొంటున్నాడో ఇంక వాడికి అశాంతి లేదు. నేను అనే తలంపు ఉంటేనే పనిచేయగలము లేకుంటే లేదు అనుకొంటాము. ఒక మనిషికి దేహాత్మబుద్ధి పోయిన తరువాత ఆ దేహాన్ని ఈశ్వరుడు స్వాధీనం చేసుకొని అనంతమైన కర్మ ఆ దేహంతో చేయిస్తాడు. దేహాత్మబుద్ధి పోయిన దేహం ఉంటుంది, ఆ దేహం ద్వారా ఈశ్వరుడు పనిచేస్తాడు. ఈశ్వరుడు చేయిస్తున్నాడు కాబట్టి నేను చేస్తున్నాను అనే భావన అక్కడరాదు. ఈ శరీరం ఉండగానే మీరు ఆస్థితిని పొందాలి. మనం కాలాన్ని పాడుచేసుకోకూడదు, సజ్జనసాంగత్యం విడిచిపెట్టవద్దు. లౌకికులకు దూరంగా ఉండాలి. లౌకికుల దగ్గర కపటం ఉంటుంది. రామకృష్ణ పరమహంస పెద్దపండితుడు కాదు కాని ఆయన మాటలోకాని, చేతలోగాని, తలంపులోగాని కపటం లేదు, అందుచేత ఆయన లోకానికి గురువు అయ్యాడు. సబ్జక్టును బాగా అర్థం చేసుకోండి. ఏ పని నిమిత్తం ఈ దేహాన్ని భగవంతుడు తయారుచేసాడో నీకు ఇష్టం ఉన్నా, ఇష్టం లేకపోయినా ఆ పని పూర్తి అయిన వెంటనే ఈ శరీరం శవం అయిపోతుంది. దేహం నేను అనే బుద్ధి పోయింది అనుకో అప్పడు నీవు మంచి పని చేస్తున్నా, చెడ్డ పని చేస్తున్నా నేను చేస్తున్నాను అనే భావన

నీకు ఉండదు. నేను చేస్తున్నాను అనే భావన ఎప్పుడైతే పోయిందో నీలో ఎంత దుఃఖం ఉన్నా అప్పటికప్పుడు ఆ దుఃఖం అంతా వేరుతో సహా కాలిబూడిద అయిపోతుంది. ఈ చిన్న క్లూ మీరు అర్థం చేసుకోండి. ఈశ్వరుడే కర్త, నేను కర్తను కాదు అనేది అనుభవంలోనికి వస్తే నీవు చేసిన కర్మ అంతా ఇక్కడే కాలిపోతుంది, సర్వకర్మలు నశిస్తాయి. నీకు నిర్మలత్వం, నిశ్చలత్వం రావటమే కాదు దుఃఖం అంతా నశిస్తుంది. ఎక్కడైతే దుఃఖం లేదో, ఎక్కడైతే జనన మరణాలు లేవో, ఎక్కడైతే ద్వేషాలు లేవో అటువంటి పరంధామస్థానానికి ఎగిరివెళ్ళిపోతావు. భగవంతుడు ఒక్కడే. నీవు మంచి చేసినా, చెడ్డ చేసినా ఆయన సంకల్పమే నెరవేరుతుంది. ఆయన ఘటనాఘటన సమర్థుడు. జరిగే పనిని ఆపు చేయగలడు, ఇది జరగదు అనుకొన్నప్పుడు దానిని జరిపించగలడు, వాడు నారాయణుడు. మనం తరించటానికి నారాయణ స్మరణ చాలు. నీవు ఎంత, నీ జీవితం ఎంత, నీ ఆలోచన ఎంత, నీ చూపు ఎంత? నీ ఇంద్రియాలకు కనిపించటం లేదని, నీ బుద్ధి గ్రహించలేకపోతోంది అని ఈశ్వరుడు లేడు అంటావా? ఎవడి ఆధారంగా అయితే జీవిస్తున్నావో, ఎవడిలో ఐక్యం అవ్వటానికి ఋషులు అందరూ, జీవకోటి అంతా ప్రయత్నం చేస్తోందో వాడే లేడు అంటున్నావు, అది నీ పాడుబుద్ధికి గుర్తు.

ప్రపంచం వేరు, దేవుడు వేరు అని మనం అనుకొంటాము. జ్ఞానికి ప్రపంచమే దేవుడు, దేవుడే ప్రపంచం. జ్ఞాని ప్రపంచాన్ని బ్రహ్మంగానే చూస్తాడు. నీవు ప్రపంచాన్ని ప్రపంచంగా చూసినా అది బ్రహ్మమే, బ్రహ్మంగా చూసినా బ్రహ్మమే. అయితే ప్రపంచాన్ని ప్రపంచంగా చూడటం వలన నీకు రాగద్వేషాలు, పుణ్య పాపాలు, భయం, దుఃఖం అన్నీ వచ్చేస్తాయి. కోరిక లేకుండా, ద్వేషం లేకుండా నీవు పనిచేస్తూ ఉంటే నీవు గృహస్థాశ్రమంలో ఉన్నా సన్యాసితో సమానమే. ఎర్రబట్టలు కట్టుకొని కోరికతో, ద్వేషంతో పనులు చేస్తూ ఉంటే వాడు సంసారితో సమానము. కర్మ మనలను విడిచిపెట్టాలి గాని మనం కర్మను విడిచిపెట్టకూడదు. మద్రాసులో ఉండను తక్కువ జీతం వచ్చినా అరుణాచలం వచ్చేస్తాను అని వడివేలు నాతో చెప్పాడు. అలా రావద్దు నీవు చేస్తూ ఉండు అని చెప్పాను. ఇప్పుడు చాలా ఎక్కువ జీతం వస్తోంది, చుట్టాలు మాకు కొంచెం ఇవ్వకూడదా అంటున్నారు, చుట్టాలకి ద్వేషం వచ్చినా ఆశ్చర్యపడనక్కరలేదు. అది అతని ప్రయోజకత్వం కాదు, ఈశ్వరసంకల్పం ప్రకారం జరుగుతోంది, ఈ బంధువులు కూడా ఎలా ఉంటారు అంటే డబ్బు లేకపోతే అగౌరవంగా చూస్తారు, డబ్బు వస్తే సంతోషించరు ద్వేషం పెట్టుకొంటారు, అదే మాయ. ఏమీ లేకపోతే అగౌరవం, ఉంటే ద్వేషం ఇది లోకం పోకడ. లోకంలో ఉన్న వంకర్లు మనం తీయలేము. మన బుద్ధిలో ఉన్న వంకర్లు సరిచేసుకొని బయటకు

పోవాలి. మీకు అహంకారం ఉన్నా, అహంకారం లేకపోయినా మీ శరీరం ద్వారా జరగవలసిన పని జరుగుతుంది. మీరు అహంకారాన్ని విడిచిపెట్టారు అనుకోండి మీ శరీరం ద్వారా జరిగే పని మిమ్మల్ని బాధించదు, పని జరిగిపోతుంది, సుఖం శాంతి వచ్చి మిమ్మల్ని వరిస్తాయి. అహంకారం లేకుండా ఏపని చేసినా అది యోగం అవుతుంది. యోగం దేనికి అంటే భగవంతుడిలో ఐక్యం అవ్వటానికే.

విచారణ చేసి, ధ్యానం చేసి, జపాలు చేసి వీళ్ళు అందరూ ఏ స్థానాన్ని పొందుతున్నారో అహంభావన లేకుండా పనిచేసేవారు కూడా ఆ స్థానాన్నే పొందుతారు అని పరమాత్మ చెప్పాడు. వారు ఆకలితో బాధపడుతున్నారు, వీరు ఆకలితో బాధపడుతున్నారు అని నోటితో చెప్పటం వలన ఆ బాధ మనకు తెలియదు, 4 రోజులు అన్నం మానివేస్తే ఆకలిబాధ మనకు తెలుస్తుంది. అలాగే ఇతరులు దుఃఖపడుతూ ఉంటే ఆ బాధ మనకు తెలియదు, ఇతరులకు వచ్చిన దుఃఖం మనకు వచ్చినప్పడు ఆ దుఃఖం ఎంత ఇబ్బంది పెడుతుందో మనకు తెలుస్తుంది. జ్ఞానయోగం ద్వారా ఏ పరంధాముడిని పొందుతున్నారో నీవు సత్కర్మ కూడా అహంభావన లేకుండా చేస్తే అదే పరంధాముడిని పొందుతావు. జ్ఞానయోగులు పొందే స్థానం వేరు, కర్మ యోగులు పొందే స్థానం వేరు అని ఎవరైనా నీకు చెపుతూ ఉంటే చిన్నపిల్లల మాటలు ఎలా మనం పట్టించుకోమో అలాగ ఆ మాటలను కూడా పట్టించుకోవద్దు. కృష్ణుడు పనిచేయమని చెప్పిన మాట నిజమే ఎలా చేయమని చెపుతున్నాడు? నేను చేస్తున్నాను అనే భావన లేకుండా చేయమని చెప్పాడు అప్పడు పరమాత్మలో ఐక్యమవుతావు, అది కృష్ణుడు చెప్పిన పని. నీవు పని చెయ్యి, ఎలాగ చెయ్యాలో తెలుసుకొని చెయ్యి. ఆసక్తి లేకుండా పని చేయాలి, ఫలకాంక్ష ఉండకూడదు. అలాగని పని మీద విరక్తి పెట్టుకోకూడదు. తలుపు సందున పెట్టి నలిపేస్తున్నాడు. జీవుడు దేవుడిలో ఎలా ఐక్యమవ్వాలో దేవుడు జీవుడికి చెపుతున్నాడు. నోటి ద్వారా దేవుడిని ఆరాధించటం నేర్చుకొన్నావు పని ద్వారా దేవుడిని ఆరాధించటం నేర్చుకోలేదు, అది నేర్చుకొంటే నీకు జ్ఞానం కలుగుతుంది. నోటితో జ్ఞానానికి సంబంధించిన పనుల గురించి చెప్పటం, చేతితో అజ్ఞానం పనులు చేయటం ఇంక నీవు దేవుడిలో ఎలా ఐక్యమవుతావు. మనం అన్ని తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తాము గాని మన గురించి మనం తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయము, ఇదే గొప్ప మాయ. మనం పనికిరాని గొడవలు అన్నీ తెలుసుకొంటాము, దాని వలన ఏమీ లాభం లేదు. నీవు బాగుపడే ఉపాయం నీకు తెలియటం లేదు.

నిన్ను నీవు తెలుసుకోవటం అంటే నీవు ఏదిగా ఉన్నావో దాని తాలుక వస్తువును

తెలుసుకోవటం. నిన్ను నీవు తెలుసుకొనే వరకూ నీవు కానిదానిని నువ్వు అని అనుకొంటూ ఉంటావు. నిన్ను నీవు తెలుసుకోవటం కంటే మించిన పని ఈ లోకంలో ఏమీ లేదు. ఎవరో వచ్చి ఉద్ధరిస్తారు అని కనిపెట్టుకొని ఉండవద్దు నీ ప్రయత్నం నీవు చేసుకొంటూ ఉంటే భగవంతుని అనుగ్రహం దాని అంతట అదే వస్తుంది. కోరిక పెట్టుకొని పనిచేస్తే ఫలితం వస్తుంది, ఆ ఫలితాన్ని మీరు ఎంజాయ్ చేస్తారు, ఎంజాయ్ చేయటం వలన వాసన పడుతుంది. ఆ వాసన వలన సంసారం వస్తుంది, అది కర్మచక్రం. కోరిక, ద్వేషం లేకుండా పని చేస్తూ ఉంటే దాని వలన ఫలితం రాదనుకోకు, దాని వలన ఫలితం వస్తుంది, నీ అంతఃకరణం శుద్ధి అవుతుంది, నిర్మలం అవుతుంది. అంతఃకరణ శుద్ధి అయినప్పుడు, నిర్మలం అయినప్పుడు, నిశ్చలం అయినప్పుడు అరచేతిలో ఉన్న వస్తువు ఎంత స్పష్టంగా గోచరిస్తుందో అంత స్పష్టంగా లోపల ఉన్న పరమాత్మ ప్రతిబింబిస్తాడు, మనం భరించలేనటువంటి సుఖం, శాంతి వచ్చి మనలను వరిస్తాయి. గాంధీగారు 1921లో ధక్షణేశ్వరం వెళ్లారు. గాంధీగారు వచ్చారు అని అక్కడకు జనం చేరారు. మీరు అందరు దేశం కోసం త్యాగం చేయండి, అందరూ స్వాతంత్ర్య ఉద్యమంలో పాల్గొనండి అని చెప్పటానికి నేను ఇక్కడకు రాలేదు. ఎవరిని స్మరించటం వలన నేను పవిత్రుడిని అయ్యానో, ఎవరి బోధలు వినటం వలన నా బుద్ధిలోని వంకరలు పోతున్నాయో, ఎవరు అవలంభించిన బ్రహ్మచర్యాన్ని నేను ఆదర్శంగా పెట్టుకొన్నానో ఆయనకు కృతజ్ఞత చెప్పటానికి ఇక్కడకు వచ్చాను కాని మీకు బోధించటానికి రాలేదు అన్నారు. ఇప్పుడు మనం చేసే సాధనల యొక్క గమ్యం ఏమిటి? మనం చేసే ప్రయాణం ఎక్కడ నుండి ఎక్కడకు అంటే మనకు ఉన్న దేహాత్మ బుద్ధిని పోగొట్టుకోవాలి, బ్రహ్మాత్మబుద్ధిని సంపాదించుకోవాలి, అదే మన జీవితగమ్యం.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 21-10-2007, నరసాపురం)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

దేవీనవరాత్రుల సందర్భంగా అమ్మవారిని ఈ తొమ్మిదిరోజులు ఆరాధించుకొంటూ దశమి రోజున రాజరాజేశ్వరిగా అలంకరించి పూజిస్తారు. విజయదశమి రోజున ఏ పని ప్రారంభించినా శుభప్రదం అవుతుందని హిందువుల నమ్మకం. అమ్మవారి పాదాలను ఆశ్రయిస్తే మనకు జ్ఞానం కలుగుతుంది. రామకృష్ణ పరమహంసగారు మొత్తం స్త్రీలను అందరిని అమ్మగాచూసి తరించారు. మాయ చాలా రకాలుగా ఉంటుంది. అందులో ధన వ్యామోహం, స్త్రీకి పురుషుడి మీద, పురుషుడికి స్త్రీ మీద ఉన్న వ్యామోహం, దేహవాసన ఇవి అన్నీ చాలాబలంగా ఉంటాయి. వీటిలో